

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.618 van 24 maart 2015
in de zaak A. 211.304/X-15.949.**

In zake : Bart BRUYNINCKX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Cyriel Heerman
 kantoor houdend te 9700 Oudenaarde
 Einestraat 34
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD BRUSSEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Jean-François De Bock en Joy Moens
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Waterloosesteenweg 612
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 januari 2014, strekt tot de nietigverklaring van “beslissing van 20 november 2013 van de Stad Brussel waarbij verzoeker niet geslaagd wordt verklaard”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

 Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 november 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Cyriel Heerman, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Rikkert Schoofs, die *loco* advocaat Jean-François De Bock verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is in dienst bij de stad Brussel als chauffeur-magazijn.

Hij neemt in 2013 deel aan het bevorderingsexamen “ploegleider (magazijnen/depots)” voor het departement Wegeniswerken (zittijd 1 maart 2013). Dit examen bestaat uit drie onderdelen:

- a) “Opstel en Rekenkunde” – op 60 punten (vereist minimum: 30);
- b) “Gedeelte (schriftelijk en/of mondeling) bestemd om de algemene kennis te testen van de beambte om de leidinggevende functie uit te oefenen verbonden aan de begeerde graad” – op 90 punten (vereist minimum: 45);

c) “Specifiek praktisch gedeelte”, bestaande uit “Schets uit de vrije hand, met betrekking tot de uit te oefenen functie, en op schaal brengen van deze schets” en “Uitvoering met een ploeg werklieden van een gegeven programma”, – op 90 punten (vereist minimum: 45).

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel bekrachtigt op 7 november 2013 de uitslagen van het bevorderingsexamen, zoals vastgesteld door de examencommissie; verzoeker wordt niet geslaagd verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

Met een brief van 20 november 2013 wordt verzoeker meegedeeld dat hij “niet voldaan” heeft bij het examen en dat hij de volgende resultaten behaalde:

- schriftelijk schiftingsgedeelte a): 48,25 op 60;
- schriftelijk gedeelte b): 72,5 op 90;
- praktisch gedeelte: 44 op 90;
- totaal: 164,75 op 240 (vereist minimum: 144).

Antwoordend op verzoekers vraag tot inzage van de individuele beoordelingen van de juryleden wordt hem bij brief van 3 december 2013 meegedeeld:

“De examencommissie motiveert zijn beslissing als volgt:

- onvoldoende kennis, zowel wat de te studeren materie betreft als op schaal zetten;
- weinig inzicht inzake managementtechnieken en de verantwoordelijkheden die een leidinggevende functie met zich meebrengt.”

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoeker leidt een enig middel af uit de “[s]chending van de motiveringsplicht zoals vastgelegd in de Wet van 29 juli 1991 inzake de

uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen alsook in de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker licht toe dat hij niet geslaagd wordt verklaard omdat hij op het praktische examen slechts 44, in plaats van 45 punten, op 90 heeft behaald. Die proef kan niet worden beschouwd als een zuivere kennisproef, zodat de loutere verwijzing naar een puntencijfer geen deugdelijke motivering kan zijn voor de beoordeling van de proef. Bij de motivering van een dergelijke proef, moeten de punten worden verantwoord aan de hand van argumenten en motieven die de selectiecommissie in aanmerking heeft genomen. Noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing zelf blijkt waarom verzoeker slechts 44 punten kreeg toebedeeld.

De nadien bij brief van 3 december 2013 meegedeelde motivering kan volgens verzoeker niet worden aanvaard als een afdoende draagkrachtige motivering. Er kan geenszins worden uit afgeleid waarin verzoeker tekortgeschoten zou zijn met betrekking tot het praktische gedeelte. Eerder blijkt eruit dat hij onvoldoende kennis zou hebben van de te studeren materie, waar juist blijkt dat hij op het kennisgedeelte, zijnde het schriftelijke gedeelte, meer dan voldoende punten heeft gescoord.

5. Volgens de verwerende partij, in de memorie van antwoord, is de motivering duidelijk en geeft ze aan op welke concrete punten verzoeker is tekortgeschoten. Ze houdt bovendien wel degelijk verband met de criteria waarop de kandidaten beoordeeld worden voor de praktische proef:

“Daar een praktische proef onder meer inhoudt dat de te studeren materie in de praktijk toegepast moet worden, kan de examencommissie dan ook rechtsgeldig overwegen dat er een onvoldoende kennis was van de te studeren materie. Dit is geenszins in strijd met het feit dat verzoekende partij slaagde voor het schriftelijk gedeelte van het examen.”

6. In de laatste memorie voegt de verwerende partij hieraan nog toe:

“3. Het praktisch examen was opgebouwd uit drie verschillende pijlers, waarbij de kandidaten op volgende punten beoordeeld werden:

1. Het vermogen een degelijke planning op te maken, rekening houdend met het beschikbare personeel. Daarbij werd ook gepeild naar de mogelijkheid om in te spelen op onvoorziene omstandigheden.
2. Het verantwoordelijkheidsgevoel en de zin voor initiatief, evenals het logisch denkvermogen bij de indeling van een lokaal, te gebruiken als magazijn en het maken van een schets.
3. De kennis van dagdagelijks uit te voeren handelingen en de kennis van de wetgeving inzake de magazijnen (een overzicht van de te studeren leerstof met documentatie werd ruim op voorhand overhandigd aan de kandidaten).

4. Iedere kandidaat wordt onafhankelijk gejureerd op elk van de onderdelen en nadat het volledige examen is afgelegd, worden de tussenresultaten per examinerator opgeteld. Teneinde de objectiviteit te garanderen zetelde in de jury eveneens een examinerator die geen werkcontact heeft met de kandidaten.

5. Verzoekende partij was geslaagd op het eerste onderdeel. Hij had een behoorlijke planning opgemaakt, het inspelen op onverwachte situaties was daarentegen wat minder.

Verzoekende partij was echter niet geslaagd op het tweede onderdeel. Hij kon onvoldoende antwoorden op de meeste onderdelen, en vooral de indeling van het magazijn was niet doordacht. Bijgevolg kreeg verzoekende partij een onvoldoende op dit onderdeel.

Bij het derde deel diende vastgesteld te worden dat verzoekende partij op geen enkele vraag een antwoord kon geven. Dit hoewel er nochtans vragen bij waren waar hij dagdagelijks mee geconfronteerd wordt in zijn huidige functie en zeker in de functie waarvoor hij postuleerde.

Gelet op het voorgaande, kon verzoekende partij dan ook niet geslaagd verklaard worden voor het praktisch gedeelte van het examen.”

Beoordeling

7. Terecht zijn de partijen het erover eens dat een louter cijfer niet volstaat ter verantwoording van de beoordeling van een proef die, zoals het “specifiek praktisch gedeelte” van het bevorderingsexamen voor ploegleider (magazijnen/depots), geen zuivere kennisproef is. Alsdan mag van de beoordelaars een toereikende, onder woorden gebrachte verantwoording van het toegekende cijfer worden verwacht.

8. Te dezen is verzoeker finaal niet geslaagd verklaard op grond van een tekort van één punt in het voormelde “specifiek praktisch gedeelte”.

Naar de verwerende partij (voor het eerst) in de laatste memorie uiteenzet, bestond dit praktisch examen uit drie pijlers en is elke kandidaat door elke examiner onafhankelijk op elk van de onderdelen “gejureerd” geworden.

9. Nog daargelaten dat het examenprogramma in slechts twee pijlers voorziet, is er in het administratief dossier met betrekking tot die beoordeling door de leden van de examencommissie alleen het stuk 7 “Notulering praktisch gedeelte” te vinden. Daaruit blijkt dat de hele notulering inzake de beoordeling van het door verzoeker afgelegde praktisch examengedeelte – in tegenstelling tot wat de laatste memorie van de verwerende partij laat uitschijnen – beperkt is gebleven tot exact twee regels, in een en hetzelfde handschrift:

“onvoldoende kennis op de te studeren materie
onvoldoende op schaal zetten → onvolledig.”

Net als voor het auditoraat, in zijn verslag, is het ook voor de Raad van State een raadsel “op welke feitelijke misslagen of tekortkomingen vanwege verzoeker die vaststelling van onvoldoende kennis op de te studeren materie is gesteund en hoe de examencommissie er toe is gekomen tot een ‘onvoldoende of onvolledig op schaal zetten’ te besluiten”.

10. Even duister is waar de verwerende partij het in de laatste memorie vandaan haalt dat verzoeker op het praktisch examen geen enkele vraag kon beantwoorden in verband met de kennis van dagelijks uit te voeren handelingen en de kennis van de wetgeving inzake de magazijnen.

11. In zoverre ten slotte de beslissing van de examencommissie, blijkens de brief van 3 december 2013 van de verwerende partij aan verzoeker, verantwoord wordt door een gebrek aan inzicht inzake managementtechnieken en de verantwoordelijkheden die een leidinggevende functie meebrengt, komt het de Raad van State voor dat dit motief niet op het derde, praktische, examengedeelte

betrekking heeft, maar op het tweede gedeelte dat onder meer de technieken inzake communicatie, leiding geven, delegatie, beoordeling, onderhandeling en conflictbeheersing betreft. Op dit gedeelte behaalde verzoeker evenwel 72,5 op 90 punten, dit is meer dan 80 %.

12. Uit wat voorafgaat, volgt dat de beslissing om verzoeker niet geslaagd te verklaren in het bevorderingsexamen van ploegleider (magazijnen/depots) niet blijkt te berusten op deugdelijke motieven.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 7 november 2013 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel de uitslag van Bart Bruyninckx in het bevorderingsexamen van ploegleider (magazijnen/depots) voor het departement Wegeniswerken (zittijd 1 maart 2013), zoals vastgesteld door de examencommissie, bekrachtigt en waarbij Bart Bruyninckx niet geslaagd wordt verklaard.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust